

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischer Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendő az előfizetési díjak nyilvántartás és hirdetések.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztős szépirodalmi hetilap.

Hirdetések jutányosan számlíthatnak.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes szám ára 20 fill.

Hirdetések elfogadhatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és
Eckstein B. hird. irod. Bécsben
Schalek H., Dukas M., Oppelik A.
•Altalános Tudósítók• hirdetői osz-
tálya Budapest.

NYILTÁR PÉTEGORA 20 fill.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hiv. közlönye

Márczius tizenöt.

Márczius tizenötödikén, mint annyi hosszú esztendőn át, újra áldozati tüzet gyújtunk az emlékezés oltáránál a szabadság dicső és geniusságának.

Márczius tizenötödike a honfiu lelkesedésnek szenté koronázott napja. Márczius tizenötödikén sugárzó glóriában kel föl a nap és mikor újra lebukik, csodát látnak a földgömb másik felén lakó népek.

Itt nálunk virágba borul minden és sebes szárnyu szellők viszik szét a tavasznak, az ujhódó életnek mámoros leheletét. Mintha a nagy márcziusi nap ébresztené föl a földet mély álmából.

Nagy ennek a napnak a dicsősége. Nagy minden nemzetek történetében, de legnagyobb a magyaréban. Márczius idusát megünnepelték a rómaiak, ünnep volt a gallok népénél. De vajjon mely nemzet ünnepelhetné inkább, mint a magyar?

Az a hasadó hajnal, mely 1848. márczius 15-én Pest utcáin egy zsbongó, nagy tettekre készülő, lázas tömegre vetette halvány világát, a nemzet szabadságának hajnalhasadása volt. És mikor pár órával később a szabadság föltekint apostolának ajkán elhangzott az országrendítő fölkiáltás: »Talpra magyar!« — megtörtént az, amit csak remegő kézzel mer leírni a krónikás: egy puszta szóra, a lánglélek egy villanására, mint mágius-igére a rejtelmek zára, föl pattant a szolgátság láncza s a téren ott állott az egy pillanat alatt megteremtett — szabad nép!

Mert az a nép, mely vasmarokkal törte

le az ajtórol a bilincseket, amely Budán föl pattantotta a börtön zárát, már szabad volt. Szabaddá tette az az öserő, mely lakja minden emberfiának lelkét.

És márczius tizenötödike éppen azért — a Petőfi napja. Mert bárha az idők méhe hordta magában e nap megszületését, de e születésnél, e dicsőségben sugárzó hajnalhasadásnál úgy áll ott Petőfi, mint maga a megváltó nap. Mikor lánglelkéből kipattan a sugár, virágba borul völgy-halom és szárnyat bont az ujhódó élet: sudárba szökken és virágban áll a szabadság fája.

Márczius tizenötödike! Ötvenhét év viharfelhője és rügyfakasztó napsugara vonult el e hon felett, mióta az a nap elmúlt. De elfognak viharzani évezredek és e nemzet élni fog még; márczius tizenötödikén akkor is minden ujhódó tavaszszal áldozati tűz fog gyulni az emlékezés oltárán.

A Szabadság, Egyenlőség és Testvériség eszméi átöröklődnek a messze eljövendő nemzedékekre és bástyáit, melyeket az emberi szeretet emelt, nem fogja ledönthetni semmi sem. Márczius idusa mindörökké e hármass eszme diadalának emléknapja lesz!

— **Színház.** A csáktornyai közönséget ezen a télen csak hitegetik a színi direktorok. Hol az egyik, hol a másik jelenti be közeli megérkezését, de mindig csak a bejelentésnél maradnak, jönni azonban nem jönnek. Most ismét Fehér Károly színigazgató kapott helyhatósági engedélyt (ezuttal talán már harmadszor az idei télen) s folyó hó 16-tól április 16-ig akar Csáktornyán színelőadásokat tartani. Jelenleg Körmenten van a társulat.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezések.** Ő Felsője a király dr. Fischer József perlaki járásbírói albiró a nagykanizsai törvényszékhez törvényszéki bírónak nevezte ki. — A földmivelésügyi miniszter Pesthy Bélát a keszthelyi gazdasági tanintézethez gazdasági gyakornokká kinevezte.

— **Athelyezés.** A honvédelmi miniszter Grabovszky Béla nagykanizsai csendőrhadnagyt Nagy-Bereznára (Ung megye) s helyébe Friedrich Róbert nagybereznai csendőrhadnagyt Nagykanizsára helyezte át.

— **Eljegyzések.** Piatsék István, a perlaki takarékpénztár főkönyvelője eljegyezte Kele Györgyikét, Kele György katori jegyző kedves leányát. — Schwarz Ferencz csáktornyai déli-vasuti forgalmi tiszt eljegyezte Krausz Olga kisasszonyt Bolhásról.

— **A csáktornyai első iparos temetkezési-egyesület** az 1905. évi közgyűlését ma, folyó hó 12-én d. u. 2 órakor, amennyiben pedig ezen határidőben nem lenne határozatképes, márczius hó 19-én d. u. 2 órakor fogja a község háza 2. számú termében megtartani. A közgyűlés elé terjesztendő számadás szerint az egyletnek a mult év december 31-én 3062 K. 43 f. készpénze, 108 K. 40 f. beiratási és tagdíj hátralék követelése és 2473 K. 02 f. leltári értéke volt, vagyis összes vagyonai állapota 5643 K. 85 f.-t tett ki. — Az egylet kiadása a mult évben 498 K. 25 f. volt.

— **Az iparosok nagygyűlése.** A soproni kereskedelmi és iparkamara területén levő cipizés és csizmadia-iparosok már a mult év végén elhatározták, hogy a megdrágult

TÁRCZA.

Egy igaz ember.

Kondor Géza egyszerű fiu volt, olyan bizalmi féle minden az ispán urnál. Ha a bankba be kellett vinni néhány ezer forintot, csak Kondorra bízta az öreg ispán. Ha át kellett adni száz darab kihizlalt göbölty, csak is Kondor végezte az átadást. Baj nélkül vette át a vevő a száz állatját.

Egyszerű, félig művelt irástudó ember volt Kondor Géza, szellemi tehetségét nála a becsületessége pótolta. Ezért aztán kijárt neki az uraságnál évi 600 forint, szabad lakás, egy ől tűzifa és némi gabona.

Igénytelen ember volt Kondor Géza és beírte ezzel a fizetéssel, nem vágyott többre és boldognak érezte magát. De boldogságát nem csak megelégedése okozta, szerelmes volt!

Urasági házban lakott az özvegy nyugalmozott számtisztáné a leányával. Férje Kovács Gida bácsi negyven esztendőig szolgált a hűségesen a grófok és a grófi család, mikor az öreg tisztviselő lehunyt szemeit, teljes fizetését biztosította az elárvultak számára. Kovácsné ki sem mozdult a faluból és a szép tizennyolcz éves leányának, Terkáknak például fogalma sem volt arról, hogy milyen lehet a főváros?

Terkába volt szerelmes azaz igénytelen fiu, kit most ott találunk a leány ablaka mellett szót-

lanul, míg Terka kihajolva vigan cseveg és számtalan kérdést intéz a fiuhoz.

— Ugy, hát csakugyan a fővárosba megy?

— Este indulok. A nagy gép miatt küld az ispán ur, ő maga nem mehet és mindjárt velem el is küldi az árát. Már át is vettem a pénzt.

— Este indulok. A nagy gép miatt küld az ispán ur, ő maga nem mehet és mindjárt velem el is küldi az árát. Már át is vettem a pénzt.

— Csak azután el ne veszítse Géza.

— Tudod Terus, hogy ez felesleges aggodalom.

— Az igaz Géza, felelte meleg pillantással a leány, de arra már csakugyan kérem, hogy ha már Pesten volt, hozzon nekem is Pestről valamit. Még sohasem voltam Pesten.

— Én is most megyek először, nem is térek vissza üres kézzel Terus, arról nyugodt lehetsz.

Egy meleg kézszorítás és a két szerető elvált.

Terka kisasszony behuzta fejét és betette az ablakot, mert az ispán fiát közeledni látta. Géza pedig szemére huzta pörge kalapját, a kis nádbotot csizmájába szorította és sietett haza, hogy kevés előkészületét az utra megtegye. Mikor összetalálkozott az ispán ur jogász fiával, udvariasan megemelte kalapját és hangosan is megköszönté:

— Adjon Isten a tekintetes urnak!

Egy kis fejbizcentelés volt a válasza.

Terkáék házában megállt az ispán fia, Pál urfi és bekijáratott az udvarra:

— Itthon volt Terka kisasszony.

Egy öreg asszony szólott ki a tornác alól.

— Jó napot, tekintetes urfi, azt hiszem a földtanító úrnaknál van.

— Hm, hm, motyogta a jogász és sarkon

fordult. Eltagadták itthon létét, pedig messziről láttam, hogy az a kölyök itt diszkurált vele.

A kerítés ajtajánál megállt és újra vissza fordult: — Sajnálom, hogy Terka kisasszonytól nem búcsuzhattam, a beiratkozások miatt, négy napra én is Pestre megyek.

— Szerencsés-utal kívánok Pali urfiának, szólt halkan az öreg asszony, míg reszkető ujjai a kötötökkel babráltak.

Másnap este Géza a szállodában látogatást kapott. Pali ur rontott be sebbel-lalbal.

— Meg van-e még a pénz? kérdé.

— Még nem fizettem el, felelte őszintén Géza.

— Ne is fizesse ki az egészet, vagy nyolczszáz forintot adjon ide.

— Talán irt a nagyságos ur?

— Nem, de szükségem van a pénzre, majd apa azután, ha a gépet haza szállították, odahaza kiegyenlíti.

Nekem a gép egész árát kell kifizetni tekintetes ur.

— De én mondom, hogy adjon ide ötszáz forintot.

Annnyit sem adok tekintetes uram.

Hát meunyt ad Kondor?

Semmit sem adhatok, tekintetes ur.

Pali urfi felugrott és kirohant, bevágta maga után az ajtót és szaladt pénz nélkül vissza a kártyakompaniához, pedig még be sem írta magát az egyetemnek Kondor Géza pedig szépen lefeküdt és csak másnap reggel ment el, hogy kifizesse a gép árát.

megélhetési viszonyokkal, a folyton növekvő munkabérrel, de leginkább a bőrneműek évek óta tartó áremelkedésével szemben, folyó évi április hó 23-án (húsvétkor) az egész kamara területére szóló értekezletet tartanak Szombat-helyen. A gyűlés tárgyát a lábbeliek árának közös megállapodással való aránylagos fel-emelése fogja képezni.

— **Márczius 15.** A szabadság ünnepét, márczius 15-ét az idén is megünnepli a »Csáktornyai Iparosifjak Egyesülete« a Zrinyi szálloda nagytermében a következő programmal: 1. Himnusz, éneklí az egyesület dalárdája. 2. Előki megnyitó. 3. »Márczius 15« szavalja Tóth József e. tag. 4. »Tavaszi elmúlt« éneklí a dalárda. 5. »Márczius 15« alkalmi színjáték, szavalattal, zenevel és énekekkel, egy felvonásban, írta Pásztor József. Szereplők: Öreg honvéd (Kelemen Sándor e. t.), Sándor (Himfy Béla e. t.), Ilonka (Safarics Ilona k. a.) unokái. Történi Budapestben márczius 15-én. 6. Ünnepi beszéd, mondja Bencsik Richárd p. i. tanár. 7. »Hej Rákóczi«, éneklí a dalárda. 8. »A magyar ifjúsághoz« szavalja Halmos Ignác e. t. 9. Szózat éneklí a dalárda. — Ez értesítés egyúttal meghívó is. Belépti díj nincs. A zenét Sárközi zene-kara szolgáltatja. Kezdeté 8 óraker.

— **Az O. M. K. E.** zalamegyei kerülete választmányának bizottsága vasárnap délután Nagykanizsán a városház tanácstermében értekezletet tartott a vasárnapi munkaszünet-és a házalás ügyében. A vidéki választmányi tagok közül csak Pető Vilmos Keszthelyről vett részt az értekezleten. Pető a teljes vasár-napi munkaszünetnek volt lelkes szószólója. A bizottság főbb tagjai — a teljes vasárnapi munkaszünetre — még nem tartják elérkezettnek az időt, mert ezt meg kellene előzni a törvényhozás olyan intézkedésének, melylyel a szombat délután szabadíthatnák fel mindazok részére, akik jelenleg csak vasárnapokon esz-közölhetik bevásárlásaikat. Utóbbi szempont-

ból a bizottság többsége amellelt foglalt állást, hogy a vasárnapi munkaszünet az el-árusító üzletek minden szakmájára nézve egész éven át déli 12 óraker kezdődjék. — A kereskedelmi és ipari irodákra nézve a teljes vasárnapi munkaszünet mellette nyilatkozott meg a bizottság. — A házalás ügyében a következőket véleményezi a bizottság: Házalási engedély egy és ugyanazon egyénnek egy évben legfeljebb kétszer adandó, mindenkor legfeljebb három napra. A felvidéki ház-alók házi ipari cikkei szakértők által fel-üvizsgálendő: e végett tartoznak az ezen cik-kekkel házalók áruik származását igazolni. Gyári árukat a hatóság elköszözi tartozik. Megren-delések gyűjtése csak olyan czegeknek en-gedélyezendő, melyek kizárólagosan házi ipari cikkek eladásával foglalkoznak. Figyelemre méltatja a bizottság Csáktornyáról tett amaz indítványt is, hogy az utazó kötelezettségek az iparhatóságnál vagy ipartestületnél meg-érkeztek jelentkezni és látogatásait a meg-hívóhoz csakis egy ellenőrző közeg kísé-reltében tehessék.

— A II. országos borvásár Budafokon.

A Magyarországi Bortermelők és Borkeres-kők Országos Szövetsége, mely a borvá-sárok hasznos és fontos intézményét há-zánkban meghonosította, Budafokon f. é. márczius hó 25-ik és 26-ik napjain rendezi a II. országos borvásárt. A vásárra meghi-vatnak az összes magyarországi és ausztriai borkereskedők, valamint Németország és Svájc legtekintélyesebb czegei. Bortermelők-nek tehát kitünő alkalom kínálkozik bor-készleteik eladására s ezért remélhető, hogy minél számosabban fognak résztvenni ezen vásáron. 1. A borvásár 1905. évi márczius hó 25-én d. u. 1/3 óraker lesz megnyitva. A vásár márczius 25-én és 26-an egész napon át tart. (Szükség esetén meghosszab-bítatik a vásár egy nappal.) 2. A borvásá-ron mint eladó csakis a Magyarországi Bor-

termelők és Borkereskedők Országos Szövet-sége rendes tagja vehet részt, ha abbéli szándékát az Országos Szövetség központi irodájában (VI. Andrassy-ut 23.) legkésőbb márczius hó 15-éig bejelenti. 3. Minden résztvevő köteles az eladásra szánt borainak minden fajtajából 3—3 darab félliteres minta üveget bérmentesítve beküldeni és eladó borának mennyiségét, árát és raktározási helyét bejelenteni, valamint azon szőlőfaj-okat megnevezni, melyekből bora készült. A minták a tulajdonosnak pecsétjével ellátan-dók és legkésőbb f. é. márczius 22-éig be-küldendő. 4. Az összes bejelentések egyébb tudakozódások a Magyarországi Bortermelők és Borkereskedők Országos Szövetsége czi-mére (Budapest, VI. Andrassy-ut 23.), a mintaküldemények pedig »Borvásár-bizott-ság« címre Budafokra küldendő.

— A csáktornyai m. kir. állami tanító-

képző-intézet ifjúsági önképzőkörre folyó hó 15-én d. e. 10 óraker tartja hazafias jellegű diszgyűlést a következő műsorral: 1. Kölcsy-Erkel: Hymnusz. Éneklí a kar. 2. Petőfi: Nemzeti dal. Szavalja: Baksa Lajos III. éves növendék. 3. Petőfi—Boldiss: Nemzeti dal. Éneklí a kar. 4. Ünnepi beszéd. Tartja: Miskolczy Mihály IV. éves növendék. 5. Lavolta—Révész Anikó: Ima a hazáért. Éneklí: Buday József IV. éves és Kanizsai János III. éves növendékek. Zongorán kíséri: Némethy Lajos IV. éves növendék. 6. Ábrányi: Kossuth sirja. Szavalja: J. zerniczky Zoltán I. éves növendék. 7. Farkas: Vén cigány. Melodráma. Előadják: Mattos Béla (szaval), Némethy Lajos (zongora) és Nemes Béla (hegedű) IV. éves növendékek. A dalokat a kar éneklí. 8. Miskolczy Mihály: Márczius 15-én. Szavalja: Kopstein Lipót III. éves növendék. 9. Vörösmarty—Egressy: Szózat. Éneklí a kar.

— A légrádi műkedvelők, 1905. évi

márczius hó 19-én a nagyvendéglő helyisé-gében tárcmulatsággal egybekötött jótékony-czélú színelőadást rendeznek. Helyárak: I hely 1 kor. 60 fillér. II hely 1 kor. 20 fillér. Állóhely 80 fillér. Kezdeté fél 8 óraker. A tiszta jövedelmet az építendő ev. népiskola javára fordítják. Tekintve a jótékony czélt, felülfizetéseké köszönettel fogadnak és hir-lapilag nyugtáznak.

— **Kinlódás és szenvedés** jut annak osztály-részlül, ki nem elég figyelmes arra, hogy egészségét megővja s ha már megbetegedett, hogy a biztos orvosságot megtalálja. Ezer és ezer ember küldött hálás köszönelvelet azért, mert kinos csusz és köszvényes bajából oly könnyen gyógyult meg a Zoltán-féle kenőcs használata által, mely kenőcs üvegenkint 2 koronáért kapható a Zoltán-féle gyógyszerárban Budapest V., Szabadság-tér, s ezt jó tudni mindenkinek, ki testében szagatást s csontjaiban hasogatást érez.

— A selyemkendő. Zsniarics Ágnes

stridói lakosnő Biodnyák Antal ottani kereskedőtől egy darab selyemkendőt lopott. Nem sokáig maradhatott nála azonban a lopott jószág, mert észrevette, hogy az elveszett kendő keresésében Ő reá irányul a gyanu, és hogy nagyobb baja ne legyen, önmaga visszaadta azt s ráadásul 10 koronával ter-hellte, hogy bünbánata nyomatékosabb legyen. Minden bünbánata daczára azonban mégis számot kell adnia tetteről a bíróság előtt

Csodálatos, másnap délelőtt az utcán megint összetalálkoztak. Pali urfi már nem látszott haragudni.

— Hova megy Kondor.
— Haza a szállodába, délbe utazom.
— Bajban vagyok Géza barátom!
— Ne ijesszen meg, tekintetes ur.
— Igen, elvertem a pénzem és nem tudok beiratkozni.

— Hát mennyi kell ahhoz?
— Elég egy ötvenes.
— Ha nem sértem meg, annyim éppen van, Pál urfi és leolvasta az öt darab tizest.

Azután elváltak. Kondor egy ékszer üzletbe ment, vett egy kis női gyűrűt, azután haza utazott. Terka sugárzó szemekkel fogadta, mikor ismét ott állt az ablak előtt:

— Jöjjön be, Géza.
Géza odaadta a kis ajándékot.
Istenem de szép, ujjongott a leány, nézd édes anyám, rám gondolt a Géza.

Meg is kell becsülni az öt ajándékát. Mikor e szavakat mondta az öreg asszony, Terkának már ujján volt a gyűrű és úgy vitta oda ajkához.

Másnap Pál urfi is megérkezett és Terka, mikor meglátogatta, el sem tagadhatta magát, ott volt épp az udvarban és eleséget osztott a kis lábás jószágoknak. Egykedvűen fogadta az urfi köszönelését.

— Hát már hazaérkezett?
— Nem hiányoztam magának, Terka kis-asszony?
— Ugyan, hogy is kérdehet ily furcsaságot?

— Hát gondolt-e a Kondor magára? Hogy gondolt-e? kérde hetikén a leány, és ujjacskait mozogtatta, — lássa a gyűrűt, persze, hogy gondolt rám. — Mutassa csak azt a gyűrűt, szólt a fiatal ur. Nem huzom le az ujjamról, de úgy meg-nézheti. — A fiatal ember elkezdett litymálódni. Nem hiszem, hogy arany, mert a kő benne az hamis! Lássa én külön ajándékot hoztam magának.

Abban a percben lépett az udvarra Géza. És Pál gyorsan elrejtette zsebébe az ajándékul szánt csomagot. De Géza figyelmét ez sem ker-ülte el.

Terka pedig kitarva karjait rohant Gézához: — Géza, Géza — szólt aztán, — igaz, hogy ez a gyűrű hamis?

Kondor meglepetve nézett Pál urfira: — A tekintetes ur mondta?
Terka bölintott fejével.

Kondor Pál urfihoz lépett: a tekintetes ur, úgy látszik jobban érti, mint én is. Igaz, hogy szebb ajándékot vehettem volna én is, de mikor az urfink kellett — leckepeznre! —

És ezt oly egyszerűen, szemhunyorítás nélkül mondta a fiatal ember.

Pál uram elpárolgott és Terka ismételt kérdésére, így szólt Kondor Géza:

A gyűrűt én adtam s azért legyen becses előttem, mert ha én nem vagyok talmi, de hűségem nem hamis, akkor a gyűrű sem lehet az.

És mint a ki most nagyot mondott, mély lé-lekzetet vett. Terka boldog volt, kitarva újra kar-jait és magához szorítá az egyszerű, igénytelen, becsületes fiut.

Schmidthauer-féle keserűvíz, reggelenként fél pohárral használva,

Igmándi meglegőben gyors és nagyszerű sikerrel pótolja otthon bármely évszakban a **Karlsbadi** és **Marlen-badi** ivókúrát, gyomor és bélbajokban, úgyszintén **elkővéredés, szívelhajasodás** s az azzal járó **fulladással, sárgasággal, máj- és lépdegánattal, cukorbetegséggel, csusz és köszvényel,** stb. — Az „Igmándi” hatásosságában egyébb keserű vagy hashajtó ásványvizek meg sem közelítik és saját érdekében cselek-Főzetőküldés a forrástulajdonos: SCHMIDTHAUER LAJOS gyógyszerésznél Komáromban. — Nagy üveg ára 50 fill., kis üveg ára 30 fill. — Az egredüli természetes keserűvíz, mely kis üvegen is kapható

szik, ki helyette mást nem fogad el. — Utasítás mellékelve. — Kapható: Csáktornyan Todor R. utódánál cégtul. Kraschovetz József. —

— **Halálozás.** Özv. Puder Francziska folyó hó 1-én éjjeli 1 órakerületének 66-ik évében Paphegyen rövid szenvedés után elhunyt. Temetése folyó hó 3-án volt a szelenczei róm. kath. sirkertben. A megboldogultban Wrana Győző csáktornyai posta és távirtda segédellenőr anyósát gyászolja. Nyugodjék békével!

— **A bosszu.** Csrencsics András drávamogyoródi lakos múlt hó 24-én a drávamogyoródi községi közlegelőn levő fák közül minden községi engedelem vagy vétel nélkül 3 darabot levágott és lakására akarta szállítani. E munkájában azonban megzavarta őt Logozsár György községi bíró és Logozsár József esküdt, kik az értesítés alapján a helyszínre menve lefogták a jogtalanul el tulajdonítani akart fát, sőt a következményeket is kilátásba helyezték. Ezért aztán Csrencsics bosszút forralt a két községi előjáró ellen, s az egyiknél, Logozsár Józsefnél még aznap este kiakarta tölteni a bosszuját. Este 8 óra körül belopódzott ennek a pajtájába és ott legelőször is a kocsi akarta fűrészszel és baltával darabokra vagdalni. A neszre azonban kiment a gazda és sikerült neki egy szekér össze vagdálásását, mint az eselleges egyéb terv végrehajtását megakadályozni. Igaz, hogy ez nem ment egy könnyen, s a két ember között verekedésre került a sor, melyben Logozsár szenvedett könnyebb sérülést. A bosszuáért embert idegen vagyon megrongálásáért feljelentették az ügyészségnél.

— **Remekmű.** Megjelent az Érmelléki első szőlőoltvány telep árjegyzéke 15 ik évfolyam rendkívül díszes kiállítás, számos képpel és gazdag tartalommal, mely nemcsak az árakat, hanem mindenkinek, aki a szőlészetről érdeklődik; szükséges gyakorlati utasításokat is tartalmaz. Ez a mű bemutatja és bőven ösmerteti az országban oly rohamosan terjedő sodronyfonat és tüksék sodronykerítések alkalmazását is 12 képen. Aki címét egy levelezőlapon tudatja, annak ingyen és bérmentve küldetik meg, cím: »Érmelléki első szőlőoltvány telep« Nagy-Kágya (Bihar). Ezen telepek mai számunk hirdetési rovatában közölt »Szőlőlugast ültessünk« című hirdetésünkre felhívjuk olvasóink nagybecsű figyelmét.

— **A légrádi vásár.** A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a folyó hó 12-én megtartani szokott légrádi országos vásár ez idén kivételesen 13-án tartassék meg.

— **Elítelt nemzetiségi igazgató.** Novák Antal strugai lakos Draskovics gróf erdő őre múlt év november 6-án két perlaki vendéglőben nagyobb társaság előtt a magyar nemzetet gyalázta: »Ne beszéljenek, — ugymond — magyarul, mivel fájdalmas reá nézve, ha Muraközben magyarul beszélnek.« Azonkívül még más reprodukálhatatlan szavakkal is illette a magyarokat, miért a perlaki csendőrség feljelentette a nagykanizsai törvényszéknél az igazgatót. A nagykanizsai törvényszék a minap tárgyalta az ügyet. A vádlott ittassággal védekezett, de a beidézett horvát ajku tanuk ellene vallottak, minek alapján a törvényszék a magyar nemzet elleni gyűlöletre való igazítás vétségében mondotta ki bűnösnek a vádlottat, és 2 hónapi államfogházra és 40 korona pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet a jelenvolt muraköziekben látható megelégedést keltett.

— **Nyilvános köszönet.** A Csáktornyai Takarékpénztár 50, a Muraközi Takarékpénztár 40, a Csáktornyaivideki Takarékpénztár 30 korona adományt volt szives a Csáktornyai Iparosifjak Egyesülete segélyezésére kiutalványozni, mely összegek átvételét a magam és egyesületem részéről legmélyebb hála kapcsán a nyilvánosság előtt is nyugtatom. Csáktornya, 1905. márczius hó 9-én. Zrinyi Károly, elnök.

— **Tömeges magozállítás az államnak.** Makfalvay Géza földmívelésügyi államtitkár, Sierbán János kir. jószágigazgató kíséretében e napokban meglátogatta Mauthner Ödön cs. és kir. udvari magkeskedésének Budapest, Rottenbiller-u. 33. sz. alatt levő központi telepét és az állam részére nagyobb megrendelést tett lóhere és luczerna magból. Ez alkalommal nagy érdeklődéssel megtekintette az egész telepet, hol most a tavasz idején 140 főből álló személyzet bonyolítja le a mag szétküldésének nagy munkáját.

— **A csáktornyai iparosok** ez idei táncmulatságukat folyó hó 4-én tartották meg a Zrinyi szálloda nagytermében. A táncszertly minden tekintetben igen szépen sikerült. Jelen voltak rajta a csáktornyai és környékbeli iparosok színe-java s a csáktornyai intelligencia oly számban, hogy a nagyteremben eleinte alig lehetett mozogni. A táncokban is csak éjfélt után lehetett rendet tartani, mikor a közönség egy része eltávozott. Az első négyest 50 pár tánczolta. A mulatság erkölcsi sikerével, arányos volt az anyagi siker is, melyről lanuságot tesz azaz öröndetes tény is, hogy csak felülfizetésekben 236 kor. 50 fillér bevétele volt az estélynek. Felülfizettek: Márics Ottó 10 kor.; Verbanics Ferencz 9 kor.; Ziegler Kálmán, Morandini Bálint, Pethő Jenő 8—8 kor.; Nuzsy Mátyás, Kraschovetz József 6—6 kor.; dr. Schwarz Albert, Pálya Mihály, Neumann Samu, Neumann Róbert, Prusztaz Alajos 5—5 kor.; Kayser Lajos, Margitai József, Pecsornik Ottó, Zrinyi Miklós, Strausz Sándor, Kollarics Mihály 4—4 kor., Salon Péter, Besnyák Lajos, Antonovics József, Holczmann Mihály, Zrinyi Károly, dr. Viola Vilmos, Gráner Miksa, Rosenberg Richárd, Benedik Béla, Tóth István, Plichta Béla, Mihalics Ferencz 3—3 kor.; Kaczn Mihály, Klein Mór, Tauszik Oszkár, N. N. Stolczér József, Molnár Elek, Schullég János, dr. Hidvégi Miksa, Mráz Rudolfné, Ivacsics Ignác, Maszlán József, Weisz Miksa, Kopjár Sándor, Löbl Rezső, Heilig József, Hencsey Gábor, Grics Géza, Zrinyi Viktor, Huszár Pál, Pubr Mátyás, Hirschmann Leó, Bencsák Szatana, Bencsák Emma, Bencsák Richárd, Heiszig Ferencz, Czvetkovics Antal, Strahia Károly, Ferencsina István, Pruzsinszky őrnagy, Diettrich János, Molnár Gáspár, Horváth Géza, Szilágyi Gyula, Neumann Salamon 2—2 kor.; Mayer Lajos, Klein Vilmosné, Lipschitz József, Herczer Izidor, Czövek István, Kreutz Lipót, Blau Antal, Kemény Jákó, öz. Márcziusné, Fischer Endre, Bedics Ferencz, Mráz Testvérek, Heinrich Sándor, N. N., Hirschler Emil, Dreisiger Izsó, Blau Sándor, Meider Albert, Hirschmann Henrik, N. N., Tömör Boldizsár, Stankó Peter, Králl Mátyás, Grau Géza, Strausz Miksa, Kopjár István, Hirschler Samu, Unterrecker József, dr. Schwarz Lajos, Vajda Andor, Frász Balázs, Dréger százados, Velebit hadnagy, dr. Gänger ezredorvos, Rokovina hadnagy, Weisz Viktor, Döring Emil, Vajda Elemér, Gerstmann Ernő 1—1 kor.; Mik Szilárd 50 fillér. Fogadják a nagyon tisztelt felülfizetők az iparosok olthona nevében a rendező bizottság hálás köszönetét.

— **Nyilvános köszönet.** Az »Alsómuraközi Takarékpénztár« a perlaki önkéntes tüzoltó egyletnek ez idén is 50 koronát volt szives adományozni, mely szives adományért ez uton is hálás köszönetet mond az egylet előjárósága.

— **Az Élet,** a régi jó Képes Családi Lapok, az újévben gyökeresen átalakítva, új köntösében e rövid idő alatt nemcsak régi híveinek igényeit elégíti ki fokozott mérvben, de széles körben is általános elismerésre tett szert. Az Élet mindenben arra törekszik, hogy nélkülözhetetlen illusztrált szép-irodalmi hetilapot adjon a magyar család kezébe. Az Élet hasábjain a magyar nemzeti eszméért

küzd, mindent a magyarság szempontjából ítél meg. Az Élet hasábjait a legnevesebb magyar írók és költők keresik föl munkáikkal, a politikai, társadalmi, művészeti, gazdasági élet aktuális eseményei könnyed, szórakoztató modorban megírva és illusztrálva jelennek meg hétről-hétre. Az Életben, a melyben azenkívül hasznos tudnivalóknak, tudományos apróságoknak, a háztartás és a divat körébe tartozó dolgoknak is bő tér van engedve. E sok oldalúság és fényes kiállítása daczára is Az Élet a legolcsóbb magyar hetilap. előfizetési díja negyedévre csak 3 korona lévén. Az Élet e heti száma is páratlan bő tartalmu. Közli annak a 16 államférfiúnak a képét, kiket a király magához rendelt. Az aktuális események közül képekben bemutatja a Mukden körüli harcokat, az Operában rendezett élő sakkjátékot stb. Irodalmi részében elbeszélések, tárczák, költemények mellett Beniczkyné Bajza Lenke regényét, politikai csevegést, gazdag közgazdasági, színházi, divat rovatokat találunk. Az Élet az érdeklődőknek szivesen küld mutatvány számot kiadóhivatala révén (Budapest, Múzeum-körút 7.)

— **Gazdákat és iparosokat érdeklő elvi jelentőségi határozatok.** A kereskedelemügyi miniszter lekutóbb kimondotta, hogy saját és tulnyomóan saját termesztésű kerli, mezei és egyéb megőzgasztási termékek (élelmiszerek és nyerstermények, különféle tejtermékek, tojás, szárnyas állatok, stb.) eladása helységről-helységre vagy házról-házra házálási engedély nélkül is eszközölhető. — Ácsmesteri iparendélylyel rendelkező ácsiparosok kis- és nagyközségekben egészben is elvállalhatják oly földszintes lakóházak építését, a melyekhez semmi kőművesmunka, hanem tisztán csak ácsmunka szükséges. — Kihágást képez, ha valamelyik iparos tanonczéntással, mint az iparüzlethez tartozó teendőkkal foglalkoztatja.

— **Tyuk lopások.** Baksza István őrségi lakos, 22 éves suhancz Kollarics Simon ugyanottani lakostól 3 drb. tyukot lopott. — Mikács János és neje Adamecz Czecczilia üzletszerűleg foglalkoztak a baromfi tolvajlással. Február 25-én Drávaszentivánon loptak 7 darab tyukot, 28-án Nagyfaluban Csalopek Józseftől 12 darabot, folyó hó 3-án Zalaújváron Fodor Ferencztől 10 darabot. Ez utóbbi lopáson, jobban mondva a loptott jószágok eladása alkalmával azonban rajta vesztettek, mert amikor a loptott jószágokat 3-án egyik csáktornyai baromfi kereskedőnél elakarták adni, elfogták őket. Hogy még több lopás is terhelje őket, valószínű. — Goricsanecz Mihály és nővére Mária folyó hó 3-ára virradóra Drávavásárhelyen özv. Toplicsanecz Máriaától loptak 4 tyukot.

— **Dr. Schwarz Albert** csáktornyai községi orvos szabadságáról visszaérkezett s folyó hó 10-étől kezdve ismét rendel.

— **Sárközi Sándor** csáktornyai beteg czigány primás részére utóbb a következők adakoztak: Wollák Rezső 10 kor., Köhn Hermann 5 kor., Rosenberg Kálmán 2 kor., Knortzer Károly 2 kor., Heinrich Alfréd 2 kor., Gráner Henrik 2 kor., Blau Benő 2 kor., Bachrach Elemér 2 kor., Pulai Henrik 2 kor., Grész Gyula 2 kor., Koltay Ferencz 1 kor., Premecz Miklós 1 kor., Zs. Zs. 2 kor., Vargha Sándor 2 kor., Mayer Lajos 1 kor., Gerstmann Ernő 3 kor., Rosenberg Lajos 4 kor., Baumann Zsigmond 2 kor., Mayer Hermann 2 kor., Pethő Jenő 10 kor., Pálya Mihály 4 kor., itj. Neumann Miksa 2 kor., Kollarics Imre Murasiklós 1 kor., Viasz Nándor 2 kor., Heinrich Miksa 4 kor., László Béla 40 fill., Vajda Elemér 2 kor., Grész Ernő 2 kor., Farkas Lajos 2 kor., N. N. 5 kor., dr. Wolf Béla 5 kor., Margitai József 4 kor.

Felelős szerkesztő:
MARGITAI JÓZSEF.
Kiadó és laptulajdonos:
FISCHL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR)

Sve pošiljke se tiču zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime, **Margitai Jožefa** urednika Csáktornya,

Izdateljstvo:

knjižara Fischel Filipova, kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znastveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedanokrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . 8 kor.
Na pol leta . . . 4 kor.
Na četvert leta . . 2 kor.

Pojedini broji koštaju 20 fill

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: «Csáktornyai takarékpénztár» «Muraközi takarékpénztár» «Csáktornya Vidéki takarékpénztár» i t. d.

Marcziúš 15.

To je naš dën. Dën našega zveličenja. Dën protulëtja, kada je počelo sunce slobode sajiti zvrhu nas. Dën kojega su naši pradedi dugo i dugo čekali, kak Izrael Messi-aša i ovaj den je došel, jer je moral dojt, slobodu nam je donesel, zel nam je iz plečah težke jarme robstvo i jednakim nas je napravil sve, kak smo i jednaki stvor božji.

1848-ga marcziúša 15-ga je prestala plemenščina i robstvo, svaki je postal sloboden čovek, čovek od onda je samo tuliko vreden, kuliko si sa svojimi dvema rukami i pametjom zasluži. Put je odprt tak pred siromakom, kak pred bogatušom, da napreduje. Taj put se je marcziúša 15-ga odprl.

Petdeset sedem ljet je već od onda, ali taj dën navek živi vu naših srdcah. Vu ognju su gorela srđca onda, kada je Petšfi, veliki pesnik zaviknul magjarom:

Na noge magjar! . . .

Tu je vreme sada ili nigdar! . . .

I još denes nam vu ognju gori srđce, kada se spomenemo toga velikoga dneva.

Svetite vu srdcu taj veliki den, malo njih je, koji živiju još iz onoga vremena i sečaju se, kada je prestalo robstvo, ali oni koji su je oni znaju najbolje da je to bilo zveličenje siromaka na zemlji.

Mi koji sada živiamo to blažentsvo, mi si samo misliti moremo da kakov je bil to stališ, kada je jezero i jezero ljudi vu

robstvu trpelo, ali Bog nam nedaj to probati.

Marcziúš 15-ti nas je oslobodil od toga, taj dan je spomenek našega zveličenja na zemlji, zato posvetimo taj den vu srdcu!

Jedna dobra naredba.

Vu veliki vručini, kada je gazda dalko na polju, doma su samo starci, koji žito sušiju, najedenkrat se samo visoko zdigne dim i plamen i zatem se čuje strašen glas po celim selu: »Ogenj je!» — Ogenj se je vu parni započel, gdo ga je napravil, to nigdo nezna. Morebiti, kaj je gdo šibicu hitil vkrej, pak se je sada vu velikoj vručini vužgala od drbanja kokoši. Kak je gud sada je već zabadav nato misliti, sada je najglavnese osloboditi ono, kaj je za osloboditi.

Ali gdo bude oslobodil? Morebiti oni starci, koji se i tak komaj gibleju od terha vnoгих ljet, ili morebiti deca, koja još niiti to neznaju kakova velika pogibelj je ogenj! — A gazda, družina i vekša deca su na polju, vnoгokrat i jednu vuru dalko od doma, — oh im zatoga pol sela more zgoreti i dok oni dimo dojdeju, svoje stanje već vu prah i pepel preobrnjeno najdeju.

Oh, i za misel je strašno, kada vidimo da onaj martjivi gazda, koj si je svojimi žulji priskrbel sve, kaj je imel, vu jednoj kratkoj vuri mu je plamen sve na nikaj del, na siromaka ga spravil, tak rekuč sle-

kel ga je i samo ono mu je ostavil, kaj je na njem ostalo!

A zakaj se je ogenj tak na hitro razširil? To nam raztolnači ona naredba, koja čujem, da je čakovskoga kotara gosp. veliki sudeo vun dal. Ta naredba pak zapove gazdom, da borovicu pozderje i t. d. drugetakve jako lahko se vužgajuće stvari iz plotov doli odstraniju, i da na plvt nigdo nesme takove stvari više metati. I to sam čul, da je gosp. velikoga sudca na to naredbu državcsányiski ogenj genul, gde je zbog velikoga vetra ravno po ploti se najbolje širil ogenj.

Dakle sada po celim kotaru doli dojde borovica iz plotov. To je dobro tak! Samo idemo vu naša medjimurska sela, svaki gazda ima skoro takovoga plota, a onda k tomu još tak pogibelno raztalanje grunta, da je skoro svaki grunt gnjezda ognja, gnjezda pogibelji. Jer škeđenj je pun slame, ako se tu zažge, poleg je plot sa borovicom, koj tijam do susedovoga škeđenja sedgne, za malo vreme je i ovaj vu plamnu i tak dalje drugi. Pak ogenj se najvišekrat po letu pripeti, kada je vu škeđnju žito, čeno i tak rekuč celoga leta znoj gazde.

Dakle jako je dobro da je ova naredba vun dane. Ako se gazdi naši tak nečju braniti od pogibelji, da bi si stanje i silje, pak živinu assekulerati dali. barem, najpriprečiju svaku priliku, koja bi ognja mogla iliti zrokovati, ili ga širiti.

Kaj bi još dobro bilo, to bi sami gazdi morali včiniti, bez svake naredbe, a to je, da drevje sadiju med stanje. Samo on koj

Z A B A V A.

Ruka ruku pere.

Kropacsek Joška zvonar, ali mozbit je njegova tenja bila, kad jednoč pu dugoj mrzloj cirkvi ide i prama kraju pri jednim malim oltaru postane. Na oltaru još gorele su sveće; na nožne prste se zepne i po redoma vgasi sveće nazad se povrne vu segeštiju, nego kad je poljeg drugih na strani bivših svetcov bil išel, skrovne brojeve je ponavil.

360. — 720. — 290 — 530 — i 150.

Ljudi su pomalo takaj bili van otišli. Kropacsek naprvo vzeme od cirkvenih vrat ključa, zatvori vrata, za obrne ključa na koruš iduća vrata takaj, i kad je već osvedočeni bil o tom, da on sam jedini ostal je vu cirkvi iz nagnutom glavom i zalostnim obrazom poklekne si pred oltara svetoga Bonifaca, i sledeća si bil premišljavao vu svojoj pameti:

Ti si k meni naveke najbolši i ja vu tebe najvekše ufanje imam.

Na tvoj oltar denem navek najlepše iz

špicami na kinčane prestirače, ti dobiješ od mene najlepše cvetje ljudi koje pobožni cirkvi donajaš. Ti poznaješ najbolje moje celo življenje, ti se molis pri gospodinu za grešnu dušu moju za smilovanje.

Tebi se obtužim, da ni za dugo moral budem vumreti, nego ja se jako bojim od smrti. Kaj bude onda sa mojom ženom i mojimi malimi sirotinjami?

Kaj bude sa mojom hižom i mojim malim vrtekom, kojega još nisam izplatil od triuh ljet? Prodali ga budu, s penezi pako drugi se razdeliju . . .

Zato se bojim od smrti, koja se već navrnula prama meni, za kratko vreme dojde već kmeni, ar njezinoga slapa kad kada na svojim obrazu čutim. Ti vidiš moju dušu, Bonifac da još nebi rad ostaviti za naveke ovoga čalarnoga sveta . . .

— Istinski i pošten človek jesem i pošteno bi rad i vumreti. Nego dok moje poštene dugove neizplatim, nebi si rad nagnul moju glavu na počivališće. Vu ovoj cirkvi neima svetca kojemu nebi bil dužen nekuliko forintov.

Iz tvojeja šparavca sam takaj po malo zjemal 5 forinti trideset krajcarov, kajti ti

jesi cirkve ove najsiromaškeši svetec k tebi se hodi molit najmenje pobožnikov. Nego i ovim drugim takaj dužen jesem, kojemu 7 forinti dvadeset krajcarov, kojemu pako 3 forinte 60 krajcarov. Moj dug sveskupa znaša do dvadeset forintov. Kak budem ja mogućen ovo izplatiti? To samo Svemoguć Bog znati more!

— Nego on, koj cvetje razevečuje na polju i hrani poljske ptice, skrb ima na mene takaj, na svojega najzadnjega slugu i nebude me vtopil vu mojih strahovitih dugovah. On dopusti, on puta otvori za moje zveličenje.

— Oh ti Bonifac budi mi na pomoć! . . .

— Zvonar Joška sa nutrašnjom skruešnom prošnjom vrže svoj pogled na svetca, on pako krotkim dobrotivnim pogledom posmehavajući gleda doli na njega, kak on komu čisto poznata je cela stvar!

— Drugi dan su romari došli vu selu.

Za vrtovi i na polju su nočuvali vu jutro pako cirkvu se jesu sakupili, da za blagoslov prosiju za zelenu setvu, na polju izhajajuće življenje. Nego naj više ljudih, ženah staricah i decah se okolo Bonifac oltara bilo ukupljavao, pevali i klečeć pro-

je videl, kuliko čuva drevje stana od ognja on more to preporučiti gazdom, naj sadiju takvo drevje, koje se široko rezreste i gus-to kitje ima. Za to su prilične maline, čreš-nje maline, črešnje i t. d. Oreh je već ne tak priličen, jer pomalen raste.

Videl sam več slučaj, kada je jednu hižu od druge samo vuzki okolo 5 metrov široki dvor razdelil, kaj su kola komaj išla med dvemi hižami, pak kada je jedna hiža gorela, drugoj se nije nikaj pripetilo, jer kak je ova hiža koja je gorela napre bila kraj puta, a ova druga pak nutri bolje pred njom je bila jedna visoka črešnja i drugo drevje, pa evo, ovo drevo je tak čuvalo slamnatu hižu, da je ona ostala dok je po-leg susedova zgorela.

Dakle pohanujmo svaku priliku, koja nas brani od nesreće, i odstranimo predi sve, kaj bi nas nesrečnim moglo deti.

Tabor vu Ažiji.

Boj, koj se je već pred nekojim tje-dnom započel okolo Mukdena još traja. Tak rusi, kak japanci strašno se hrvaju. Kak jedne novine pišeju već je 80 jezer mrtvih ostalo na bojnom polju iz obedveuh stranih i Bog zna kuliko još oranjenih pak evo još nedođeju glasi niti iz jedne, niti iz dru-gre strani od preobladanja.

Ali kak donša glasa brzozjav, japanci su itak napre pred rusi. I čuje da za krat-ko vreme budeju rusi obkoljeni.

Mukden je još vu ruskih rukah, ali kak veliko hrvanje je za njega, to nam najno-veši brzozjavi kažeju. Kuropatkinu — su iz Petrograda dopustili, da slobodno ostavi Muk-dena i sa vojskom se naj zuri gori prama severu, da ga japanci čisto neobkoliju Ku-ro-patkin sam zna vu kakvoj je pogibelji, pak zato se sa velikom borbom trsi, da si naj-prije put osigura vun iz Mukdena vu Tien-ling, a iz druge strani mora paziti da po-beg ruske sredinke, koju Nodzu japanski general jako tiska osegura po fusanskim putu, zakojega se iz sve jakosti brani Line-vič proti Kuroki i Kavimura japanskim ge-neralom.

bili jesu za pomoć, ar od čudo činjenosti glas razišel se je med prošćenjari. Da vu minućem ljetu je takaj zvrčel zvonarov naj-menjše dete, koje kad se slive zorile jesu, već trikrat imalo je groznicu, i da zvona-rovoj ženi je takaj na pomoć, bil, kad je pet tje-dnov ležala vu žutim betegu, nego posluhnuv je samoga zvonara takaj, kak gu-der posluhne on svakoga, koj se sa čistom dušom obrne k njemu.

Bonifac od ovoga vremena nastal je najsvečeniši svetec. Njegov oltar navek pun je bil sa cvetjem, njegove sveče još čisto do kraja nisu bile zgorele, već nove voš-čene sveče je dobil, iz zvezdami nakinče-noga njegovoga plašča ponovili jesu, neka malo zamazanoga oltarskoga stolnjaka takaj sa novim premenili jesu. Romari su odnesli čudočinečega glasa, i od svih okolicah do-hadjali su naprošćenje i šparavec se lepo bil spunjavaj sa penezi. Zvonar navek sa zahvalnim pogledom gledal je prama njemu.

— Zahvalen pogled vrgel je prama njemu onda takaj kad je on nastal najprvi svetec najmre cirkve patron. Njegova slika tam je stala na velikim oltaru, glavu muje kincila lepa gloria, pred njim pako naveke

Ali dok japanska desna vojska tak na velikoma zeme Kuropatkinu jakost vu posel, okolo Mukdena dvoja zadaća ga čeka. Na dve strani mora držati borbu. Najskrad-nja japanska leva vojska pod vodstvom Nogi generala je okolo Mukdena tak jako počelo hrvanje, sada vu najnovše vreme se trsi, da sa najfriškešim hodom pred rusku voj-sku vudri, odreže puta pred rusi i željezni-cu i tak Kuropatkinu vu mišolovku spravi pri Mukdenu, odkud se nebude mogel oslo-boditi.

Da to pripreči, se velikom borbom hrva Kuropatkin, ali svaki glas, koj iz bojnoga polja dojde nam to kaže da zabadava. Isti-na, da Kuropatkin da glasa negda—negda od kakvoga maloga preobladanja, ali to je jako mršavo veselje, jer vu glavnih bitkah ondi svigdar rusi dobiju. Več i sami rusi doma vu Petrograda neverujeju i neufaju se, da bi Kuropatkin mogel pobegnuti iz Mukdena i morebiti dok naši čitatelji ovo čitaju, zatoga bude već Mukden vu japa-nskih rukah i Kuropatkin se bude predal.

Celi svet sa znatiželjnostjom gleda taj strašni boj, koj je već tuliko jezer ljudi požrl i kojemu je još ne konec.

Kaj je novoga!

Nesreća.

Novak Anna 17 ljeošna preločka puca van je otišla vu šumu gde je njeni otec dreva bil sekel. Na pucu je drevo opalo i zaklalo nju je. Nepazljivost nikoga ne terši.

Vamerl je vu zdencu.

Vu letinskim kotaru ležećoj Csehi ob-čini Fürst Fülöp, koj vu pogibeljnim betegu bijaše, minućeg meseca 25 dneva vjutro okolo 4 vure, kad je njegova žena još do-bro spala bila, pit je išel vodu k blizu — hiže stojećemu zdencu. Kad se nesrečni člo-vek na niske zdenčne ograje (tenice) bil naslonil mamica se mu zvrtele i vu zdenec je opal. I drugač betežni človek se na br-zoma bil zalezal. Žena njegova, koja se za kratko vreme prebudila, na postelji njegovi ni ga našla, susede je zbudila, koji po du-gim iskanju vu zdencu našli jesu Fürsta.

gorel je lampaš. Ostali drugi svetci malo čudnim pogledom gledali su bili na njega kajti njim ne bilo poznato tajno pripećenje, medjutim oni takaj nisu mogli nikaj reći proti tomu, kajti zvonar izplatil je prinjih imajučega svega svojega duga.

Kropacsek Joška od vezda već nikomu dužen nije bil. Svoju hižu i vrta takaj je izplatil detcu svoju dal je školati, dapače svojoj ženi mogel je kupiti črnu opravu-takaj. Sad ga već smrtno mišljenje ne bantu-valo. Pomalo se — počel i debeliti takaj, i njegova pluća tak se jesu bila objačila, da bez svake težkoće bil je mogućen na tri ko-raka daljine cefi red gorećih sveč spuhnuti.

Nego zato kad kada, kad su već svi bili otišli iz cirkve još navek navaden bil si je pokleknuv pred svojega branitelnoga svetca sliku, i skrušenim glasom je ovak bil molil:

Ti si k meni navek najbolši i ja naj-vekeše ufanje vu tebi imam.

Još navek na tvoj oltar devljem sa špi-cami uskinčene najlepše stolnjake ti dobivaš najlepše cvetja i najdebleše sveče. Ti se moliš pri gospodinu Bogu za grešnu dušu moju i za grehov odprošćenje.

Staroga človeka konec.

Toplek Andor 70 ljeošni bécijsko sta-novnik, minućeg meseca 26 dneva poslje podne svojega sina koj je železne ceste te-žak, ga k murakiralyiskomu kolodvoru bil sprevodil. Kad se nazad navrnul pri murs-kim mostu je vu jednu gliboku grabu opal. Onud hođeci ljudi drugi dan su ga mrtvoga našli. Vračiteljsko pregledavanje je ustanov-ilo, da 70 ljeošnjega starca, glede njegove starosti, srčni krč ga dosegel.

Kradljivost.

Lenger Mátyás belicki stanovnik, od Žerjav Jánoš takaj iz onoga mesta stanov-nika 2 metercentov kuruze je vkral. — Fodor Jánoš paphegyiiskoga stanovnika iz kerekhegyiiske njegove šume 42 komadov svakojačke živuće sirove drevi Jurisič Istvan iskolahegyiiski stanovnik ljetos po kajkakvih dnevih vnoči je podžagal i odpeljal.

Koj nezna nemški njega strelju.

Vu Nemškim orsagu, vu Štrasburgu se dogodilo ovo pripećenje, da na straži sto-jeći soldat strelil je jednoga človeka, ar nije razmil nemški. Vu Strasburgu najmre jeden Bogenec zvani imučen človek ove dane išel je poleg soldačkoga skladišča, gde ne slobodno hoditi. Na straži stojeći soldat trikrat veli imučnomu človeku, da naj stoji. Bo-ge-nec medjutim nije znal nemški, nije raz-mel kaj soldat govori, nit se ni ogledal na njega. Ovo mu je bilo njegovo pogubljenje, ar stražar je na nje strelil i Bogenec se mrtev srušil skupa. Iz jednim civilskim člo-vekom menje je dakle sad na zemlji, zbog jedne male soldačke regule.

Goreći zrakoplov (luftballon).

Od osobite i dokončane nesreće javiju iz Barcelone. Ovdi prošastnu nedelju, jeden Sauer zvani zrakoplovac pred množina ljud-mi se vu zrak bil pustil. Zrakoplov je već prec visoko vu zraku bil lebdil, kad iz zr-akoplova samo na jedenput plamna bilo vi-deti i zrakoplov sa velikom brzocum je na zemlju opal. Sauer videći da je zgubljen, van skoći iz košare i na zemlji tak težke rane je trpel, da vu življenju mogel bi os-tati čisto malo ufanja ima. Ognju je taj

Tebi imam zahvaliti, da se već nebojim smrti, ar si imal skrb na moju ženu hižu, vrta i malu moju deticu.

— Tebi imam zahvaliti, da kakti poš-teni i istinski človek morem stupiti pred božansko sjajno predstolje, kajti nemam du-ga. Izplatil jesem već maloga birova, kan-torica, izplatil jesem svetoga Pongraca takaj komu pako sam najviše dužen bil.

— Gospodin koj cvetje razvečuje polj-ske ptice, hrani nije ostavil nit svojega naj-zadnjega slugu, nego tebe je poslal meni na pomoć, da budeš moj čuvar i osloboditelj.

Tebi imam zahvaliti, da kakti pošten človek budem si na počinek nagnul pošte-nu moju glavu.

Tim se gori stane, van potegne iz me-sta velikoga šparavca, i svojim žepnim no-žom kroz luknju izvadi van vu šparavcu zadržavajuće blago i pošteno se razdeli sa Bonifacom i blaženo, duhovnim mirom se odalji, kak koj zna, da njega još nebeskoga kraljevstva svetci takaj podupiraju.

Po MIKLOŠU.

M. F.

zrok bil, da zrakoplov vu zraku k jednomu elektriškomu drotu se vudrl, iz kojega se iskra pojavila, od koje onda celi zrakoplov na jedankrat je vu plamnu postal.

Strasno vidjenje.

Parobrodski ljudi visekrat povedaju od strasne vidljivosti, koje med putovanjem dospeju pred oci njihove. Sad medjutim od takove morske vidljivosti dohadja glas, koj jedva da je smislota, ar na jenkrat vnogi videli jesu. Iz San Francisko najme javiju da »City of Panama» zvani parobrod koj januara 21 dneva naputil se iz peruiskih bregov ove dane došel je tamo i parobroda slugi i činovnici veliju, da na jednom mestu na više mil širine povsema pokrito bijaše morje iz plivajućemi drevi, travom, živinskemi i človečanskemi mrtvimi teli na tuliko, da parobrod, koma da mogući je bil med njimi prek plivati. Ovo pojavjenje, tak sudiju geologuši, da negde vu Srednjoj Ameriki, med velikimi vulkani velika premenba mogla je nastati i moguće je, da se tom prilikom cela krajina vtunula. Od segurnoga pripećenja glasi, ovoga skrovnoga posla još do sada nisu k nam došli.

Premenba vu budapeštanskim srbskim konzulatušu.

Petković Todor, sadanji budimpeštanski srbski nadkonzul, kak iz Belgrada po telegramu javiju, ostavi svoju službu i names-tom njegovu konštatinapoljskoga srbske vlade tajnika Ivanič Ivana budu imenuvali za budimpeštanskoga nadkonzula. Ivanič Ivan se vu magjarskim orsagu narodil i ni samo da dobro pozna magjarske okolnosti, nego magjarski takaj izvrstno govori.

Streljeni i obešeni.

Od skrovnih grešnih pripećenjah od nekulikov danov zazvedava sada redarstvo. Poleg Pejačevich Albert grofa irinyijske pustare blizu Rakošpalote, vu agacijski šumi najme ove dane poslie podne, jedno za dosta dobro oblečeno mužko mrtvo telo našli jesu na drevo obešeno. Kad su ga iz dreva doli bili vzeli, spazili su, da na glavi jedna velika prestreljena rana se vidi. Revolveru medjutim nit glasa ni bilo nigde nego našli jesu pod drevom jednog malog glažeka, iz ovim napisom »otrov». Nesrećnoga človeka vu njegovu belo opravu G. M. slove jesu našite. Osobnost njegovu kak takaj to, da jeli po ubojnosti postal je aldovom, nisu mogući bili na svetlo donesti. Mrtvo telo odpejali su na rakošpalotajiskoga groblja hižu, redarstvo pako na dalje vodi tražbu. Kesno vnoči uspjesilo se redarom obešenoga i prestreljenoga človeka njegovu osobnost za ustanoviti. Ovaj isti je Grosz Markuš tergovac koj ove dane iz jednoga špitala gde su njega bili vraćili, je odonud skočil. Ovo još bolje skrovno čini pripećenje i nije nemogućno, da nesrećni razbojne krvoločnosti postal je aldovom.

Potres.

Iz Tirola od brojenih potresov glas dohadja. Vu Insbruku ove dane vjutro ob šestoj vuri poleg vedrenoga neba jaki potres bijaše, koj pet minut trpel je i kojega veliki šum sprevadjal je. Vu hižah posudje se sprehtalo, na steni pak su — vure su postale i hižna vrata su se odprla. Vu susjednih krajevih su takaj čutili potresa. Iz Halla takaj od spodobnoga javiju: Ovdj takaj vu isti on dan vu istoj oni vuri, veliki potres bijaše, jedne hiže jedna stran se doli

vruhnula. Potres zvan toga bijaše vu Cellen i Kaltenbachu takaj, sve posvud veliki strah zrokuvajuci.

Lepl zaručički prikaz.

Drugi človečanski sini, ako se oženiju, navadni su dobiti od zaručičke prikaza. Rothschild Alfonz baruna sin, koj se sad oženil iz ovom prigodom druge je znenadil sa prikazom. Mladi barun je bil v službi, to se razumiva da vu čestitoj i dobro plaćenj službi, kod Francuske južne železne ceste direkciji, gde njegov japica takaj vu jako dobroj službi biva. Na svojega venčanja dan petdeset jezer frankov položil je pri poduzeća peneznicu, iz tom načinom, da iz ovoga poduzeća činovnikov njihovim k čeram imade se dati, ali ako bi već neka malo vrednosti imale, da se iz ovim spuni. Direkciji se na tuliko bila dopala ova idea, da 5/6 jezer frankov spuni na sto jezer franke. Iz ove šume penez svaka pojedina zamuž iduća puca, ako još trideset ljet starosti nema i ako njezin otac ili majka najmenje pet ljet služili su pri železnici, petsto frankov dobiti segurno se moraju nadjati. To je segurno, da vnogo i vnogo devojčicah srdce želi sada sva dobra mladomu Rothschildu.

Rusko japanskoga boja ranjeniki.

Dr. Košlovski kartiniškoga špitala društva član, strahovitoga glasa piše, od poleg Saho potoka bivše bitke ranjenikov. Ranjenike od važati oktobra 15 dueva počeli jesu i ovo zbog neprestanoma padajućega veliko snega od dva ljetna duže trpelo je. Na to odredjena železna kola 3000, vu iz slalom zamotana marščka kola pako 30 jezer ranjenikov namestili jesu, koje nikakve druge tople opravne imali nisu. Vu železna kola nisu mogli postaviti peći, drhtajućim glada trpećim ranjenikom nigdo nije mogel podeliti vraćiteljsku pomoć. Skoro svakomu pozlebla je ruka ali nogu. Vu špital su nje ni mogli namestiti i vnogi krat do 6 7 danov vu takvim strašnom položaju norali su ostati. Javo vnogo imalo je takovih koji preko dva danah nisu dobili dobru hranu, kad su vlaki uapokon vu Karlöbin bili došli, nisu imali zadosta nosilah, na kojeh bi nje bili mogli snositi i po takvim načinom morali su tam na železnih kolah do 4 5 danov ostati. Oni betežnici, koje su vu Ruski orsag nazad bili odpelali, na hranu za jeden dan samo dva kopeke »pet fillirov» dobili jesu, kad vu Mandžuriji jeden font kruha je 10 kopekov koštalo.

Strašljivi putni pajdaš.

Jeden kanadafski redar morat je jednoga vu arktaijski puščini ponorenoga misionera vu edmontarski špital dopeljati. Field zvani redar na taj težek i pogibelen put se bil odlučil. Uspjesilo se njemu misionera prijetati i k jednim sanam privezati. Med putovanjem na misionera je ponorenost povsema bila došla. Nije hotel jesti i kad je redar silnim načinom hotel vu njega jelo i pilo phati, ritual grizel je, kak jedna divlja stvar. Po debelom snegu i čisto po za pušćenj okolici načinili su po prilici do jezero kilometrov dugoga puta. Na zadnje po petdeset i tremi dnevi uspjesi se njemu pogibelnoga ponorenika vu hižu norili spraviti, medjutim on sam takaj jako brežen došel je vu špital.

Borba sa cigani.

Na kecskemetskoj felsöszentmihályskoj

pustari već prije toga od nekuliko tjednov se jeden ciganski karavan bil nastanil. Ciganjskoga karavana sa njegovem nastanjenjem za jedno vreme medjutim započele se jesu kradljivosti gustokrat su se ponaviale gde vu jednoj gde vu drugoj pustari. Pustare stanovniki su imali sumnju na cigane i med njimi nekuliko čvrstih dečkov se bilo takaj i pojavilo pred karavana njihovimi šatori i rekli su ciganom da se nek odstraniju. Nato su se cigani počeli suprot staviti i bitvina je nastala, med čim su cigani strelati počeli i jednoga gospodara su težko takaj i ranili bili. Ciganov ova njihova napad pustare stanovnike je na tuliko razdražila, da sa batinama i železnimi rasuhami su takaharili karavana mužkarske člane, da su, nje morali na kolah peljati vu Kecskemét, gde poslie doktorske pomoći sve su nje zadržali.

Iz Trencsénna vun odselujuć.

Iz Trencsén vármedjije, kak javiju, izselitba od dana do dana se povekšava. Sad pred nekulikimi dnevi iz triuh sel vu jednom čoporu do šestdeset ljudih naputilo se vu Austriju, da preko morja novu i bolšu domovinu sebi počičeju.

Magjarskoga človeka sreća.

Pariški Figaro piše: Jeden magjarski človek je vu Fiumu nuter bil zabludil vu jeden stariuu tržeći stacun. Po dugo trpećim zbiranju, kupi jednu staru malo vrednu stennato vuru. Kad je doma nju pregledati počel, vure vu njeni nutrašnjoj strani vnožina vnogo vrednih kamenov najde, kojih vrednost do 150 jezer korun ceniju. Kad je starino tržeći tergovac, ovo bil počul nazad je potrebuval drago kamenje, jerbo on, veli, da on samo vuru prodal je, ni pako ono takaj, kak se vu vuri na hadja. Tak se čuje, da bude pravda nastala iz toga.

Mučenje ljudih vu Ruskoj.

Vu Berlinu izhadjajuće tako zvane Vorwärts sociališke novine od strahovitoga človečanskoga mučenja davaju glasa, koje vu Ruskim orsagu redarstvo i soldačstvo načinilo je iz siromaškom ljudstvom. Imenuvane novine iz Mohinove dobile su jednoga lista vu kojem od nemilostivosti od kraja do kraja izpišuće. List pako govori na sledeći način:

Prinas vu Mohilevbi su opet nuter donesli srednjega veka mučenja sustav. Po szeptérvarskim dogodjaju, ovdj takaj nastal je vu nekotih muheljih strajk. V četrek tojest tekućeg meseca drugoga dneva demonstracija se pripravljala, nego je zaostala, ar po dvorah su soldate po skrili. Redari po vulichah amo tamo hodeće su na redarsko kapitanstvo gnali i tamo iz najokrutnejšem načinom su žnjimi postupali. Redari s bješjeni samolotice spotrli su nesrećnikom njihove ruke i noge. Vnogo stotina ljudih učinili su za lazare. Mučenja ovo bil je njegov način. Nesrećnike najprvije su nje na redarstvo tirali, gde tamo postavljenu redari tak dugo su tukli neblazene, dok nisu zgubili svoje samosvesti. Zatim na pol mrtve ljudi su po dvoru razmetali. Tamo jeden čopor redarov iz sabljami su nje sekali, zatim na soldačke okretnost su nje predali, da nek nadalje mučiju nesrećnike. Ovi iz svojimi banganelami su njim spehnuli oči, spuškami pako spotrli su njim njihove ruke i noge. Muku trpećih smrtno hrgulenje i javkanje čulo se na vulichu. Dva vraćitelji požurili se jesu k redarskomu nadstojniku

da vraćiti želiju nesrećne aldovnike, nego redarski nadstojnik je nje pregnal iz ovim; recmi:

— Poznam ja vas, Vi takaj demokrati jeste. Kugla i sulica je zavas. Sad je drugi svet, Sviatopolsk nije već minister.

— Iz jednom djevojkom na dvoru iz strašnom nemilostivnostjum su baratali doklam je vumrla. Jedno omedlenu žensku su cuckom hitili. Jako vnogo ih je spomrlo, i vnožina ima lazarov. Vu varašu smrtna strahota vladuje. Nigdo nije seguren iz svojem zivljenjem. Amo tamo hodeće bez svakoga zroka na redarstvo ženeju. Rēdarski nadstojnik je prepovedal po vulichah hoditi.

Van zgublena ladica iz srebernimi penezi.

Iz Körmöczbanje, gde su srbske peneze bili delali, pred tremi dnevi prijie toga na večer ob sedmog vuri s idućem vlakom sto četerdeset i četiri ladice srbskih srebernih penez vozili jesu vu Belgrad za Srbsko Narodne Bankere njeno stran. Med ladicami med putovanjem jednu, koja 50 kilogramov zmečavi je zadržala vu sebi, nepoznani tol-

vaj vkral bil. Vu ladici po priliki do deset jezer korun vrednosti penez bilo je. Ladice nego vre vu glavnim gradu Budimpeštu videlo se, da iz onih kol vu koji iz srebrom napunjene ladice jesu, dole su vtrgli olvnatoga pečata. Kradljivost daklie ali vu Budimpeštu, ali pak još prvlie načinili jesu. Redarstvu medjutim stopram iz Kis Körösa po telegramu javili jesu od kradljivosti. Sad Krecsányi Kálmán detektivni nadstojnik vodi tražbu, vu toj otajstvenoj kradljivosti poslu.

Obznana.

Dr. Schvarc Albert čakovečki varaški doktor je iz svoje vakacije nazad došel i od ovoga meseca 10-ga opet vraći.

Politički pregled.

Ovoga meseca 10-ga je išel zadnji čopor političarov magjarski pred kralja. Ša ovimi je kralj sve skup 16 vučenih mužov poslunhul, koji su mu svaki svoju misel povedali, kak bi se zdozbra mogel sadašnjji stališ dokončaii.

Ovoga meseca 8-moga je bilo orsačko spravišće i 9-ga takaj. Na ovim spravišću zvun ablegatskih poslov nisu razpravljali nikaj drugo, nego su opet odaljili orsačko spravišće do aprila 4-ga i to zato, jer ako do onda nebi bil kraj sadašnjemu stališu, onda bi poljeg zakona već morala orsačke hiža već skup sest i sednice držati.

Gabona árak. — Ciena žitka

1 m.-mážsa.	1 m.-cent.	kor fill.
Buza	Pšenica	19.00—
Zab	Zolb	15.00—
Rozs	Hrž	15.50—
Kukoricza uj kendermag	Kuruza nova	15.00—
Árpa	konopljeno seme	24.00—
Fehér bab uj Sárğa » »	Ječmen	15.00—
Vegyes » »	Grah beli	23.00—
Lenmag	» žuti	18.50—
Bükköny	» zinčšan	18.50—
Tökmag	Len	16.00—
	Grahorka	21.50—
	Košćice	22.50—

Köhögés, rekedtség és hurut ellen nincs jobb a **RÉTHY-féle pemetefü cukorkánál!**

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és határozottan RÉTHY-félet kérjünk, mivel sok haszontalan utánzata van. I doboz 60 fillér. Csak RÉTHY-félet fogadjunk el!

„Milleniumtelep“ Nagyösz.

Legolcsóbb árai

Legolcsóbb árai

Szép és tartós szőlője csak annak lesz, a ki ingyen kéri a Magyarországnagyobb szőlőiskolájának árjegyzékét, amely szőlőiskola állami segélyvel és állami felügyelet alatt létesült.

829 19—20

Sok ezer ember egészségét
logia megvédeni a legujabb, szabadalmazott

„Japán“ kloset-ülés.
Minden árnyékszékre alkalmazható.

Vizbőlítés nélkül!
Teljesen szagtalan!
A legnagyobb tisztaság!
Nem fagyhat be!
Nem dugulhat be!
Léghezhatmentes!

Betegápolási cikkek. Szobaklosettek. Betegelő kocsik.
Képes árjegyzék kívánatra ingyen.

Guttman L. kloset-gyár
BUDAPEST, IV., Városház-utca 2. szám.
Kövérház Lajos utca sarkán.

Védjegy: „Horgony“.

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régiónak bizonyult háziser, mely már több mint 35 év óta legjobb fájdalomcsillapító szernek bizonyult készvénynek, oszánál és megkülönböztetésnél bedörzsoles-képpen használva.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatosak legyünk és csak olyan üveget fogadjunk el, a mely a „Horgony“ védjeggyel és a Richter cégjegyzővel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben 80 fillér, 1 kor. 40 f. és 2 korona és úgyszólván minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: Torók József gyógyszerésznél, Budapestben.

Richter gyógyszerára az „Arany oroszánhoz“, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

Ki szereti

a gyöngéd, tiszta arcot, a puha sima arczbört és üde rózsás arczszínt?

Az mossá magát naponta a híres, orvosilag jónak talált

Bergmann-féle LILIONTEJSZAPPANNAL
(Védjegy : 2 bányász.)

Bergmann & Co. Dresden és Teschen a/E. gyárából.

Kapható Csáktornyán Stráhia Testvérek fűszerkereskedésében.

Darabja 80 fillér.

821 19—30

Szőlőlugast

Ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legcsekélyebb gondozással felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekebb díszé, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használható részekből. Ez a leg-háladatosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas (bár mind kuszó természetű), mert nagyobb része ha megnő is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven eltájják házuakat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskátly és más édes szőlőkkel.

A fajok ismeretelésére vonatkozó zszentes fénynyomatu katalógus bárinek ingyen és bérmenten küldetük meg, aki címét nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven eltájják házuakat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskátly és más édes szőlőkkel.

Érmelléki első szőlőültvénytelep Nagy-Kágya, Biharmegye.

Első pécsi ruhafestő és vegyi tisztító intézet fiókja Csáktornyan.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására adni, hogy Csáktornyan a Wlassics Gyula utca 95 számú Stöger József féle házban

fiókműhelyt

nyitottam.

Mindenemű férfi-, női-, és gyermekruhát, függönyöket, butorszővetet, disztárgyat a legnagyobb gonddal és szakavatottsággal tisztítok és festek.

Olcsó árak!

Gyors és pontos kiszolgálás.

A n. é. közönség b. pártfogását kérve maradok

teljes tisztelettel

Weisz Ignác

ruhafestő és vegytisztító intézet tulajdonos.

878 7-10

Schicht-szappan

„szarvas“

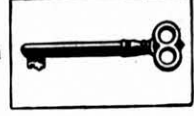
vagy

„kulcs“

Jegygyel

legjobb, legklásabb s ennél fogva legolcsóbb szappan. — Minden káros alkotórésztől mentes.

Mindenütt kapható!

!! Bevásárlásnál különösen arra ügyeljünk, hogy minden darab szappan a „Schicht“ névvel és a fenti védjegyek egyikével legyen ellátva. !!

700 33-36

Szélhajtó és fájdalomcsillapító

hódanycsöppek

étvágygerjesztő és az emésztést előmozdító háziszser.

Egy üveg ára 1 korona.

2 üvegnél kevesebb (2 kor. 50 fill. utánvétel) postán nem küldetnek. Kapható:

Bittner Gyula gyógyszerárában
Gloggnitz (Alsó-Ausztria.)

Perlak község legelénkebb helyén egy jó forgalmu fűszer-, vas- és norinbergi áru kereskedés eladó. Bővebbet Benkovics Ferencznél Perlakon.

897 1-2

A műtrágyák elterjedése, egy nagy nemzetgazdasági faktor, mely a takarékos egyesnek módot ad nemcsak a válság leküzdésére, de a biztos vagyonosodásra is. A termelés fokozásával fokozzuk az egyesek vagyonát, az egyesekével a hazáét.

Tisztelt szőlőbirtokosok és gazdáim!

A tavasz az ajtó küszöbön van. A munkálatok nemsokára megkezdődnek, Törekedjünk a múlt évi rossz termést ez évben **dús természettel** pótolni, ami a **műtrágyák használata** által könnyen elérhető.

Ajánlom tehát mindenkinek, hogy **trágyázza rétjeit, földjeit, szőlőit és kertjét** az én „GLOBUS“ műtrágya-keverékemmel, melyek 20 évi gyakorlati kísérletek alapján vannak összeállítva, és a melynek tényleges **nagy hasonhozataláról** már a múlt esztendőben több mint 700 gazda, részint Muraközöböl részint Horvátországból kísérletek által meggyőződött.

Ép úgy tudatom a n. t. közönséggel, hogy nálam mindenemű **lóhere**, jó fajta **fű**, fehér **árpa**, nehéz **zab**, bácskai **buza**, muraközi és amerikai **kukoricza** stb. gazdasági és **kerti magvak** kitünő minőségben és olcsó árak mellett kaphatók.

Műtrágya-keverékem árai a következők:

„GLOBUS“ rétrágya	R. R. R.	R. R.	R.
„ lóhere	II.—	IO 50	9.—
	L. T.	L.	
	IO 50	9.—	
„ buza-, rozsa- és zabtrágya		M. N.	9.50
„ kukoricza és burgonyatrágya		A. K. S.	A. K.
	18.—	14.—	
„ szőlőtrágya	E. O.	II.50.	
és virágok trágya	H. K.	I kg. 20 fillér.	

Az árak 100 kgként értendők.

Teljes tisztelettel

Kraschovetz József, Csáktornya.

Poštuvani gospodari!

Protuletje se preblizava a polsko delo oce na skorom početu, dajte Gospodari trsimo se, da si prošlo zločesto leto z jednom **dobrom i rodnom** godinom na mirimo, a to lahko možemo dospeti ako budemo potrebuvali **umjetnoga gnoja** (praha).

Ja dakle svakomu na najtoplije preporucam da si **zemlje, senokoše, gorice i domaće vrte** s mojim glasovitim „GLOBUS“ prahom pognoji od kojega **velike koristi** su već u prošloj godini blizu 700 gospodari iz Medjimurja pa iz Hrvatske se osvedočili.

Takaj vam dajem na znanje, da se kod mene **sieme** svake vrsti **detelice**, dobre **trave**, banatske **pšenice**, teške **zobi**, bieloga **ječmena**, medjimurske i amerikske **kuruze** i t. dalje za fal peneze dobiti može.

Ciene mojih mješavine praha je ta:

„GLOBUS“ gnoj za senokoše	R. R. R.	R. R.	R.
„ „ „ detelicu	II.—	IO 50	9.—
	L. T.	L.	
	IO 50	9.—	
„ „ „ pšenico, hrz i zob		M. N.	9.50
„ „ „ kuruze i kalamper		A. K. S.	A. K.
	18.—	14.—	
„ „ „ gorice	E. O.	II.50	
mače vrte za sadnjake i ovietje i kg. 20 fill.		Globus gnoj za domaće vrte	

Ciene se razumljivo 100 kg.

875 7-8

Sa poštovanjem

Kraschovetz József, Csáktornya.